

Katoliška naloga v Severni Afriki

Ob evharističnem kongresu v Kartagini

V letu 1881. so udarili Francozi iz Alžira v Tunis in ga zavzeli; vendar so pustili domačo vlado tuniškega beja, tako da je ostal Tunis le pod francoskim protektoratom. Nadvlada Francozov je imela to dobro posledico, da je Francija s pomočjo tuniškega beja lahko razširjala to svojo kulturo.

V času, ko so Francozi zasedli Tunis, je tam obstojal apostolski vikariat, in sicer že iz časov sv. Vincencija Pavelskega (1645). Tedaj je bil apostolski vikar neki italijanski prelat. Ta pa se je moral na političen pritisk Francozov umakniti. Po dolgih pogajanjih je Rim imenoval za njegovega naslednika alžirskega knezoškofa Lavigerie-a, eno izmed najmarkantnejših osebnosti nove Francije. Lavigerie je bil mož širokega obzorja, apostolske gorečnosti in velik političen talent. — Edini veliki politik, ki ga je imela Severna Afrika, tako ga je imenoval neki francoski katoliški pisatelj. Njegov škofovski sedež je bil pod starim naslovom »Kartagina« povzdignjen v nadškofijo. Leon XIII. se je v svoji buli, s katero je povzdignil Kartagino v nadškofijo, spomnil velikega privilegija, ki ga je papež Leon IX. za vedno podelil kartaginskemu škofu, ko jih je napravil za metropolitane vse Afrike.

Podlaga za novo vstajenje kartaginske cerkve je bila dana z obnovitvijo primata stare afriške cerkve. Ali pa se je do sedaj ugodno razvijala? Nikar se ne dajmo premočiti od velike množine priseljenih Francozov, ki so se zbrali pod okriljem nove cerkve v Kartagini. Glavno vprašanje je: Kako pa je z domačini? Spreobrnitve Arabcev so silno redke. Med berberskim prebivalstvom Severne Afrike imajo beli očetje nekaj misijonarskih postaj, toda morajo prenašati velike sikanne oblasti in odpor kolonistov. Te postaje imajo kakih 1000 do 2000 vernikov, kar je spričo 10 do 15 milijonov domačinov francoske Severne Afrike zelo malo. V Tunisu, Alžiru, Rabatu obstojajo cvetoče krščanske šole, ki jih posejajo tudi mohamedanski otroci, katerih očetje so naziranjja, da je katoliška moralna vzgoja še vseeno boljša, kakor pa vzgoja brez Boga v vladnih šolah. Usmiljeno delo redov vzbujajo med prebivalstvom rastoče simpatije do krščanstva. To je vse. O kakem »vstajenju« kartaginske cerkve tedaj ne moremo govoriti. Kaj pa bi bilo treba storiti, da bi se to vstajenje uresničilo.

Francija mora odstraniti vse zunanje zapreke apostolata. Dokler bo francoska vlada bodisi v kakršnikoli obliki sovražna krščanstvu ali versko »nevtralna«, bo slaba misijonarska katoličanstva nasproti mohamedancem. Dovolj bi bilo, če bi se dovolila krščanstvu svobodna pot med domačine.

Katoliška misija pa bo morala, če bo vlada to dovolila, delati resno in se opirati na nauke Pija XI. o ustanovitvi domačih cerkva. Iz domačih vasi, ki so krščanske, se mora čupati bodoča domača duhovščina. Radi okoliščin, ki pa jih ne moremo zvaliti na misijonarje, je Severna Afrika ena izmed tistih redkih cerkvenih pokrajin, kjer se v pogledu domačega duhovništva (po stoletni nadvladi Francije) ni moglo ničesar pozitivnega storiti. Predolgo je tudi gospodoval v francoskih misijonih Severne Afrike evropeizem in nacionalizem. Preteklosti sicer v tem oziru ne moremo tako trdo obsoditi. Vsi misijonarji so bili pač otroci svojega časa, celo veliki kardinal Lavigerie, ki je sanjal o tem, da bi napravili domačine v »sru, besedi in morali« za Francoze in ki je govoril o »verskem protektoratu« in o »duhovni aneksiji« Francozov nad Tunisom. Misijonarji 19. stoletja so se sicer v tem pogledu tudi pregrešili, toda morejo jih opravičiti besede, ki jih je pred nekaj leti v Alžiru spregovoril škof Dupont iz Ugande: »Tipanje v temi in zmotah je nerazdružen pojav pri tako veliki nalogi, kakor je prodiranje vere v ta črni svet. Tudi mi, misijonarji smo napravili mnogo pogrškov. Prevečkrat smo zametali med seboj vero in kulturo. Mislili smo,

da nam bo čimprejšnja evropeizacija domačinov pri našem delu koristila. To pa je bila usodna pogrška. Afričan mora ostati Afričan.«

Neki René Vanlande je spisal knjigo o delovanju Belih očetov v Kabiliji, v kateri piše med drugim: »V kabilski vasi Tagmount-Azouz me je sprejel k. G., misijonarski predstojnik, ki ga je spremljal neki šele pred kratkim v misijone došli holandski pater. Ta mi je dejal: »Red se rekrutira samo iz Francozov. Ker pa pravila o kongregacijah dopuščajo v gotovi meri tudi druge narodne pripadnosti, bi morali tudi drugim odpreti vrata.« Pisec nadaljuje: »Ta holandski pater bo Kabilom prav tako vcepil naš jezik. In to me spominja na besede, ki mi jih je govoril predstojnik bratov, ki imajo v Egiptu krščanske šole: »Mi smo vedno bolj in bolj prisiljeni, da sprejemamo inozemce, tujce. Toda ne bojte se. Mi jih nacionaliziramo. In oba dva

Oberamergauske pasijonske igre so se začele preteklo nedeljo ob navzočnosti velike množice ljudstva od vseh strani sveta. Naša slika nam kaže prizor: Kristus pred Pilatom.

vrla Nemca, ki sem ju pred kratkim sprejel, ne bosta videla nobenih učencev, dokler ne bosta govorila in mislila francosko, kakor vi in jaz!«

Naj bo evharistični kongres v Kartagini, pri katerem so Francozi na svojem kolonialnem ozemlju gostoljubno sprejeli toliko »inozemcev« in »tujcev«, pomedel v francoskih misijonih teh dežel z zadnjimi ostanki nacionalizma, ki je po besedah Pija XI. pravi bič za apostolat. Potem se bo gotovo izpolnila napoved, ki jo je francoski jezuit Bessieres zapisal v neki knjigi o novi kartaginski cerkvi, navajajoč besede preroka Izaije: »Puščava in stepe se bodo veselile, pustinja bo zavriskala in razevetela kakor lilija.« Kartaginska cerkev bo resnično vstala!

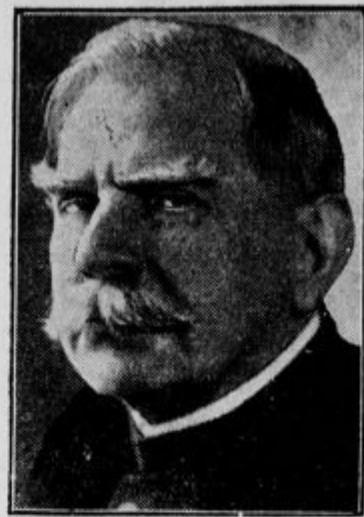
Papež odlikoval žida

Ko se je kardinal Dougherty, nadškof v Filadelfiji, vrnil domov, je objavil, da je papež Pij XI. odlikoval Alberta Greenfielda, znanega židovskega filantropa, s komanderskim križem Pija IX. Greenfield je daroval veliko vsoto boromejskemu seminarju v Overbrook.

Japonsko domoljubje

Dober poznavalec Japonev Henry Helzen je objavil zanimive podrobnosti o japonskem domoljubju. Veliko senzacija je izzval v svetu umor komunističnega poslanca profesorja Yamata, ki ga je ubil bivši policist Hukoji Kuroda na ta način, da ga je dvanaajstkrat prebodel z nožem. Profesor je bil kratkoviden idealist in preveč borben pristaš stranke japonskih delavcev, katero je vlada razpustila. Policist je bil orodje v rokah tajnega patriotskega društva, čigar člani so najsvetanejšje prisegli, da bodo ostali zvesti dosedanjemu stanju in to skozi vseh svojih sedem življenj, v katera verujejo Japonci po naukih svoje vere. Takih tajnih društev je v Tokiu nad sto. Nekatera izmed teh društev imajo v programu tudi mržnjo do tujcev.

Konservativnega Japonca najbolj razjari, če vidi Evropejca ali Američana kako pleše z Japonko. Eno teh patriotskih društev se je odločilo, da napravi temu konec. Ko je večja družba zvečer plesala v tokijskem hotelu »Imperial«, so vdrli v plesno dvorano maskirani patriotje, bodali v rokah. Hoteli so poklati

Maršal Josef Jacques Joffre, zmagovalec v bitki ob Marni, je hudo obolel. Maršal je star 78 let.

Plamenica »svobode« ugasnila

Ob vohu v newyorško pristanišče se dviga velikanski spomenik »Svobode«. Upodablja jo nadčloveška visoka ženska, ki dviga v slegnjeni desnici žarečo plamenico, seveda ne smolnato, pač pa električno, ki na daleč sveti. Nedavno je nad pristaniščem divjal silen vihar. Strele so treskale in udarile tudi v plamenico »svobode« ter jo ugasnile. To se je prvič zgodilo, odkar so Američani postavili spomenik. Babjeverneži smatrajo ta slučaj za slabo znamenje.

Razbojnik kupuje sir

Zalo zabavna in obenem razburljiva zgodba se je te dni odigrala v neki trgovini z jestvinami v Newarku. Trgovec Cohen je pregledoval blago v svojem lokalu, ko naenkrat zapazi pred svojim nosom samokres. Obenem ga neki glas zaprosi za deset dolarjev. Gospod Cohen ni izgubil prisotnosti duha, ampak je vprašal bandita, čemu rabi teh deset dolarjev. In preden mu je bandit mogel odgovoriti, je trgovec s smehom predlagal, naj mu proda samokres. Nekaj časa je trajal molk, nato pa je bandit odložil orožje in se opravičil trgovcu, ki mu je dal nato bankovec za deset dolarjev. Bandit si je v isti trgovini kupil sira in kruha in potem izginil, masteč so s sirom.

Radio

Programi Radio-Ljubljana

Torek, 13. maja: 12.30 Reproducirana glasba. 13.30 Časovna napoved, borza, reproducirana glasba. 15.30 Iz današnjih dnevnikov. 17.30 Koncert radio-orkestra. 18.30 Jos. Zidarič: Uvod v lutkovno gledališče. 19. Dr. Stanko Leben: Italijanska. 19.20 Uvod v opero. 19.30 Prenos iz ljublj. opere: Norma (Bellini). 22 Časovna napoved in poročila.

Sreda, 14. maja: 12.30 Reproducirana glasba. — 13 Časovna napoved, borza, reproducirana glasba. — 13.30 Iz današnjih dnevnikov. — 17.30 Koncert Radio-orkestra. — 18.30 Otroški kotiček, radio-tetka. — 19 Podobi iz slovenske literarne zgodovine, prof. Franc Koblar in Fran Lipah, čl. nar. gledališča. — 19.30 Dr. Stanko Leben: Francoščina. — 20 Klavirski večer gospe Osterc-Valjalove: Uvodno besedo o »Starih italijanskih mojstrih« govori gosp. St. Osterc. — 21 Koncert Radio-orkestra. — 22 Časovna napoved in poročila.

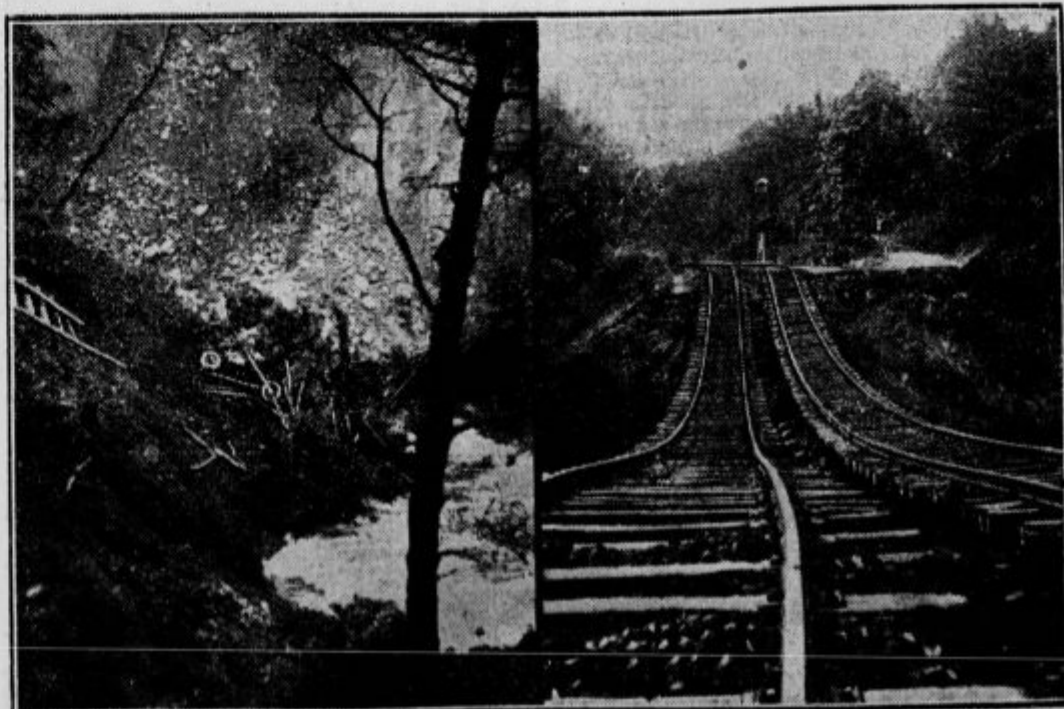
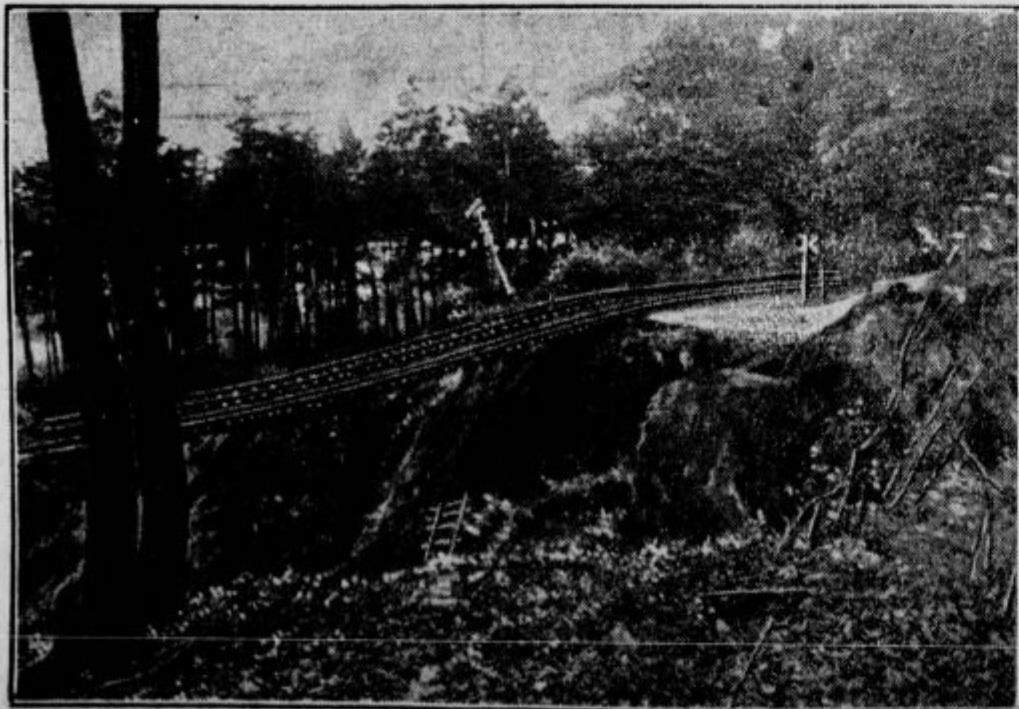
Drugi programi

Sreda, 14. maja.

Belgrad: 20 Prenos iz Prage — 21. Koncert tamburaškega orkestra — 22.15 Večerni koncert radio-kvarteta. — Budapešt: 17 Ogrske narodne pesmi — 20.35 Koncert priložnostne glasbe, nato koncert ciganskega orkestra. — Dunaj: 16 Popoldanski koncert — 17.30 Prenos nogometne tekme med reprezentancami Anglije in Avstrije — 20 »L'infedelta delusa« (Ljubzen je iznajdljiva), komična opera. — Milan: 19.15 Večerni koncert — 20.30 Zabavni koncert — 21 »Il giglio d'Alie«, komična opera — 23 Zabavni koncert. — Praga: 20 Prenos iz Beograda — 21 Klavirski koncert. — Langenberg: 20 Zabavni koncert, nato plesna glasba. — Rim: 17.30 Popoldanski koncert — 21.02 Simfonični koncert. — Berlin: 19 Koncert na mandoline — 20 »Konkurz Wurmbach«, slušna igra — 21 Zborni koncert. — Katovice: 20.30 Večerni koncert. — Toulouse: 19.30 Orkestralni koncert — 20.25 Šlagerji — 21 Večerni koncert. — M. Ostrava: 19.05 Koncert vojaške godbe — 20 Prenos iz Beograda — 21 Klasična glasba.

Sovjetska odlikovanja

V Rusiji je izšel zakon, ki iznova urejuje sovjetska odlikovanja. Boljševiki so poznali doslej samo dva reda, in sicer red »Rdeče zastave« in red »Rdeče zastave dela«. Sedaj so vpeljali še dva: »Ljeningov red« in »red Rdeče zastave«. Kdor je odlikovan z redom »Rdeče zastave«, dobiva mesečno 30 rubljev, ostali trije redovi vržejo po 25 rubljev na mesec. Povrh imajo imejtelji vseh redov prosto vožnjo na železnicah, ne plačajo dohodninskega davka, odštevaajo nižjo najemnino itd. Sovjetska odlikovanja so torej zelo dobičkarnosna.

Zemlja se je vdrla pri kalijevem rudniku Vienenburgu ob železniški progi Halberstadt-Hildersheim v Nemčiji, ker je vdrla voda v rudniške rove in izpodkopala tla. Pod dvostrano železniško progjo je nastala 70 m globoka in 100 m široka jama. V trenutku, ko se je zemlja vdrla, je vozil po cesti avtomobil rudniške uprave, ki ga je potegnulo seboj. Potniki so se rešili.

